****

திரு. ஏ. முத்தையா,
அப்பு வைத்திய சாலை,
வடிவேஸ்வரம், நாகர்கோவில்,
கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.
" வைத்திய நயன விதி கட்டு-1"

****

தேதி: 14.4.64.
ஒலைச் சுவடியின் பெயர்:- "வைத்தியம் நயன விதி-கட்டு-1".
உரிமையாளரின் பெயர்: எ.வந்தையா.
இடம்: அப்பு வைத்திய சாலை; வடிவேஸ்வரம், நாகர்கோவில். க.க.மாவட்டம்.

ஃஃஃ

1. மாலுமை பாகன் சொன்ன வடகலை நா லேயர்ந்து
தேகன் வாரா வன்னம் விளக்கு மிக போது
அகிமா முனிவன் சொன்ன வாயுவே லேகந் தன்னை
நாவலர் தெரிந்து ரைத்தார் நயனத்தின் விதியி தென்றே.

2. கண்ணிடத் தோசந் தோன்றி காரணமே தோவென்னில்
நன்னிய புலன்கள் தன்னில் நயமிக பருக்கையாகும்
தின்னய சிரசு தன்னில் தேய்த் தென்னை போகர் தானும்
பெண்ணின் மால் மிகுதியாகும் பெருத்திடும் விழிகள் நோவே.

3. கடு வெய்யில் தன்னிலும் காலடி சுருக்கையாகும்
முருகவே யென்னை வார்த்த முறை கெட முழுக்கையாகும்
தடி யடி படுகையாகும் தலை யறசிமை களாகும்
படி யெழு கர்மையாகும் பகர்ந்திடும் விளிக்கு நோவே.

4. செப்பிய வாத பித்தம் சிலேற்பன மழுக மீறும்
வெப்புற கோபத் தாலும் மிகுதியா லருந்தலாகும்
மைப் புற குழலினாளே தந்தை தாய் மருவும் போது
மெய்ப்புற களைப்பினும் மலரனை ளைக் கையாலும்

5. கெற்பத்தில் வளரும் போது சிசுமிகள் அருந்திடும்
செப்புற மானே கேளாய் திங்களில் இலங்கும் செங்கண்
பொற் புற விழி கனத்து பலா பித்தமே பொசித்ததாக
கற்பனையாக கண்ணில் வியாதியும் வருமே யென்பர்.

6. கண்ணிட தோன்று தோசம் கருதிய வகையே கேளாய்
நன்றாய் சாத்தியத் தோட சாத்திய நவில் மருந்து
தின்னமே கருவியாலே தீர்வது கருமமாகி
தின்மமா யுரைக்கு மானே கேட்டது தெளிந்திட்டாயே.

7. இந்தவை யொத்த வண்ணமியல் வது நயனங் கண்டால்
உந்திய ஒளியுள்ளே யோர் முகம் தன்னில் தோன்றும்
அந்தமில் லொளியே யாகும் அதனில் நோயில்லை யென்று
செந்திருவு மையாள் கேட்க சிவனமச் கருளிச் செய்தார்.

8. கருவிழி தன்னில் நோய்கள் கலந்ததோர் நாற் பஞ்சில்
மருவிய வெள்ளை தன்னில் வந்திடும் யிருபதென்க
பெருகவே விழியிற் ரோசம் பேர் பதறை தாகும்
வருமிவை கடைக் கண் ரெண்டில் பதினெந்து தோசம் தானே.

9. __கருவிழியில் தோசம் நாற்பத்தஞ்சுக்கும் பேர்__:-

காயம்.8, படலம்.7, சுக்கிரன்.5, பூ.3, குந்தம்.3, ஆக 45 மிவையில் காயம் யெட்டுக்கும் பேர் வாத காயம், பித்த காயம், சிலேற்பன காயம், வால காயம், மனி நில காயம், மந்தார காயம், வறள காயம், கெற்ப காயம் ஆகக்கும் அதில் சாத்திய மசாத்திய மூன்றுக்கும் பேர் பித்த காயம், மந்தார காயம், மனி நில காயம் ஆக 3-ம் மருந்திலும் கருவியாலும் தீரும்.

9.
மனிதனில் வண்டு போலவன்னங்கள் பலவு முண்டாம்
தனிவிலா வாத காயம் தரியாமலோடி நிற்கும்
பினி யெழும் பித்த காயம் பலஞ்சிய பச்சை போல
மனி னி லத்தியாக வந்திடும் சிலேற்பன காயம்.

10. கூறிய வால காயம் சொகும்புகை யாக்கல் போல
மாறிடும் நில காயம் மயிலின் புவன்ன மாகும்
சீ மந்தார காயம் செம்பச்சை வன்னம் போலாம்
வெறுள விறள காயம் வெட்டெழும் பாலுங் தானே.

11. சொன்னதோர் கெற்ப காயம் தோன்றிடும் கருமை போல
மின்னலும் பித்த காயம் விளங்கு மந்தார காயம்
பின்னு மோர் நீல காயம் பேசிய ரோகம் மூன்றும்
மின்னவ சாத்தியங்களி மத்த சாத்தியங்கள் தானே.

12. __காயத்துக்கு மிருக்க மாலாதி தயிலம்__:-

சொல்லு நெல்லிக்காய் சாறுந் தூலஞ்சிய கையான் சாறும்
அல்லிய கமலச் சாறும் அட்டுடன் கொடுப்பைச் சாறும்
புல்லும் பேய்ப் புடோலின் சாறும் பொருந்திடும் கோவைச் சாறும்
நல்லிருபிச்சம் சாறும் நவியும் பாலிள நீராமே.

13. இவையது நன்குய்ச் சேர்த்து யென்னெயில் கலந்து கட்டி
நவையிலா மதுரந் தாரம் நனி கோட்ட மந்தர் தேவம் மஞ்சளு
வையின் முந்திரிகை பேரீந்து தொன்றும் நல் சந்தனம்
சாதி சமையிடன்றுங் கட்டி சாதித்து வடித்துக் கொள்ளே.

14. கொண்டதோர் தயில முன்ப நாளிகை குறைந்திடாமல்.
மண்டலம் சிரசில் நப்பி மாலையில் முழுகுவோர்க்கு
மண்டை நோய் கண்ணிலுள்ள பகர்ந்திடும் காய. நோய்கள்
அண்ட. குமரியச் சொன்னேழ் மகர ஈ லாய்ந்த நாவே.

நயன ரோகத்துக்கு வில்வாதி தயிலம்:-

15. வில்வ வேர் வேங்கை வேர் அமுக்கிற வேர்
நல்ல குமந் தொட்டி விலாமிச்ச வேர் நாரி வேர் வெட்டி வேர் வல் வயளை
பத்து
சொல்லி லொன்று. பலம் பத்து தண்ணீர் நாழி நாளாகக் கரித்திடித்து
போட்டுக் காச்சி
முல்லை நகை மானே சொரகுறனி யாகல். மூலிகை பொன்னுங்காணி. இளநீர்
பாலே.

16. ஆம்பலிலை செங்கழுநீர்க் கிழங்கு நெய்தல் அல்லாமலனிதானை விழுதிலொடு
நாம்பு கற்றேரும் சம்பிரா பளத்தின் சார் நாழி சாறதுவை யொன்று
யென்னை நாழி
சோம்பு படர் இலை கூட்டி தேவதாரம் ஏலவங்கு கோட்டம் மாஞ்சி சட்டி தய்ய
ஏலம்
காம்பளைய கற்பூரம் கிராம்பு சாதி கன்னுரம். செண்பக மொட்டு கருதிக்
கொள்ளே.

17. இலவங்கத் திரிகடுகு திரிபாலை கற்பூரம் பிளிய சந்தனம் நாகப்பூ
புழுகு சட்ட குலைக் கிளி ஊரல் பட்டை கஸ்தூரி மஞ்சள் குங்குமப் பூ அதி
விடையம்
கூட்ட வொன்று பலம் மொன்ற சமன் கூட்டி நாளி என்னை கொர் களம் காய்
காச்சி
நலம் முறவே முழுகி வர கண்ணில் தோன்றும் நாலிலரண்டு காயமது நாசம் காணே.

18. காயத்துக்கு சந்தனதி என்னை:-

நல்ல சந்தன மகில் வில்வம் நாரி தேவதாரம் ராமிச்சு
சொல்லும் திரிபாலை இருவேலி தூய்ய வெட்டி வேர் மிளகு கோட்டம்
மல்லும் சீரகமுடன் தேற்றுன் பொன்முசுவாரை வேர் மலை தாங்கி முல்லை
நகையீர் யிவை யொன்று முன்னே பலம் பத்தாய்க் கொள்ளே.

19. கொள்ளாய் நாழி நீரில் விட்டு கொதிக்கக் காச்சிக் குழனி கொண்டு
நள்ளே யலைய ஆவின் பால் நாட்டில் இளநீர் முலைப் பாலும்
தள்ளா தென்னை தலை விட்டு தண்ணீர் மீட்டான் வல்லாரை
வள்ளை பசளை. சிறு கீரை வகை வளையம் தாளி நெய்தல்.

20. மாதுளம் பழநீர் போந்தை மடல் தெங்கு நெல்லி தாளை
தாதள மிச்சுவேரொடு தளை முன்னை முசுட்டை லீளி
கோதையே ஒன்று நாழிச் சாறிவைக் கொன்று நன்றாய்
யெதமில் யிலவங்கம் ஏலம் பின்னெரி யரிசிப். பாலே.

21. பச்சைக் கற்பூர தாளிச பத்திரி பச்சை. கன்னர் நச்சிடும்
புழுகு கோரோசினை ஆலகதி மதுரம் சாரம் ராமிச்சும்
தகரம் கிரும்பு கோட்டம் சாதிக்காய் கிளியூரல். பட்டை
மிச்சமாய கூர யென்னை வெற்று வடித்துக் கொள்ளே.

22. காயத்துக்கு ரெட்டாதிக் குளிகை:-

நவமணி யெழு லோகம் நாக் கொடு சோகி பீங்கான்
நல் லீளியின பல்லின் ஆனைப் பல்லொடு பசுவின் பல்லும்
கலையடிமே திப்பல் லும் கமடத்தின் ஓடு பன்றி
நிலை யுறும் கோடு நன்னீர் முதலைப் பல் லொட்டைப் பல்லே.

23. ~~கலைகொடு-தக்கீர்~~
கலையின் கொம்பு ருத்திராட்சம் காளைப் பல் கழுதைப் பல்லும்
நலமுறு-பீதரோகணி நறம் ஒற்றம் அருசு குசும் குலவிய சந்தம்
நலமுறு பீதரோகணி நறம் ஒற்றம் அருசு குசும் குலவிய சந்தம்
தாரம் கோட்டம் கோரோசினை இந்துப்பு இரலிய சீனக்காரம்
இனிய முக்கடுகு கொள்ளே.

24. திரிபாலை தேற்றுன் கொட்டை சீரகத்தோடுரி தளின். மூலம்
மிருவது சமனாய் கூட்டி ஒன்றித்து அரைக்கும் சாறயது யிராமிச்சம் சாற்
ஏழு நாள் வற வரைத்து மறுபடி கோழி முட்டை வெள்ளை வார்த்
தரைத்துக் கொள்ளே.

25. கொண்டதோர் மருந்து நன்றாய்க் குறகி நீண்டிராத வண்ணம்
உண்டை செய்திமருங்கி சுழி விழி யுறத் திரட்டி
மண்டலம் நிழலுணர்த்தி வானரக் கையிலுரைத்துப் போடு
ஒண்டொடி மானே காயம் உரைத்தனர் முனிவர் தாமே.

காயத்துக்கு சங்காதிக் குளிகை:-

26. சங்கு சுக்கொடு மிளகு திப்பிலி காரமொட்டி மதுரமும்
புங்கம் வித்தொடு பீதரோகணி புலிய சுத்த மனோசிலை
யங்கரைப்பது நந்தி பத்திரி சாறதன் ஒடு அகலதி அளாவியே
கண்கில் பத்திய விழியில் எடுத்திட காயமே படலம் நாசமே.

காயத்துக்கு இளநீர் குழம்பு:-

27. கையான் தக்கர நெல்லிக்காய் கமல வளயம் காளி புடோல்
தொய்யில் புளியிலை சீதேவி நிலங்கும் சாற்றுமுன்றில் லோர் படிகொள்
நெய்யிற் சந்தனம் ரித்தாரம் நெல்லி தான்றி கடுத் தேற்றுன்
யுய்யும் வெட்டி ராமிச்சம் ஒக்கச் சமனிடுவென்றுக்கே.

28. இனிய சுரத்துடன் கலந் மிளநீர் மடலம் சரிகட்டி கனியக்
காச்சித்துடன் கலந்து கருவ பீநரோகனி நத்தம்.
முனியின் சீனக் காரமுடன் முதிரு மனக்குச் சொன்றரோர் கழஞ்சு
சேதென. விட்டுள்ளாவிய திலநவிலும் பொடியை மேலே [illegible].

29. ஏ லி பாணி தவிலிட்டு சொன்னேன் விழியி லெழுதி வர.
கோவித் தெழுந்த காயமுடன் குந்தம் புகைச்சல் உண்டிறும்
காவிப் பிணை கண் மடமானே கண்ணிலனேக தோஷமுடன்
பாவிந்திவினைச் செய்யும் மென்று பயின்முர் ப்ழுய முறையாய்ந்தே.

30. காயத்துக்கு புடலாதி கிருதம்:-

சொல்லும் பேய்ப் புடோல் கொடு[illegible]ப துய்ய வல்லாரை காளி.
வெல்லும் மஞ்சள்ச் சரக் கூட மிகப்[illegible]ழுப்பகத்திச் சாறும்.
நல்ல பூசனிக்காய் வேளமந்தி வியருள நீர் வள்ளி தாளைப் பூ
நாளி சாறு தான் துவிராயக் கூட்டே.

31. குமரி வேர் சிந்துபட்டி கோவையின் தண்டு முத்தம்
கழுகு வேர் வனசம் வேரும் கருவ சீதேவி வேரும்
நகரி செங்கழு நீ வேரும் நன்னாரி சீந்தி வேலி
யமரவே யொன்று பத்து பலம் மொன்யுய்க் காச்சே.

32. காச்சு மன்னீரும் சாறும் கலந்து நெய் நாழி விட்டு
பாச்சிடு மாவின் பாலும் படி நாலு பேசச் கேளாய்
வாச்ச நல் சந்தம் தாரமது அருசு செங்கழுநீர்க் கோஷ்டம்.
கூச்சமில் கூகை நீறும் குலாவிய சிராம்பு சாதி.

33. சாதிபத்திரி யோடேலம் நகரங் குங்குமமே கோட்டம்
பேதித்த கடுகுரோகணி பேசும் கற்பூரம் தாளிசை
தாதுத்த சிராம்பு வங்கம் சாத்திரம் முந்திரி பேரீந்து
இதொக்க கழஞ்சு தொன்று இவை வெந்து சீனி கூட்டே..

34. காலமே கடுகிரேடு கறண்டி நாற்பது நாள்க் கொள்ள
சாலவே பித்த ரோகம் தலைக் கிறகிறுப்பிறேடு
மூல உட்டினம் கண்ணேவு மொளிந்திடும் காயமாலை
மேலும் நீர்ப் பாச்சல் கண்ணில் லனேக நோய் விரைந்து போமே.

35. காயம் மூறும் படலம் ஏழுக்கும் பேர்:-

சதை படலம் ரெத்தப் படலம் நீரெளிச்சிப் படலம் வரி வெழுச்சிப் படலம் கரு
நாகப் படல
அதி மாங்கிசப் படலம் பசிவிளி படலம் ஆக ஏழு சனத படலத்தின் குணம்
பேசிய படலம் ஏழும் பெயர் காணமாத்த கேளாய் கூசிடு விழி யெழுந்து கொள்
சதை உருண்டு காட்டும் மாசறு படலம் நீரால் மயங்கிடு படலம் மாகும்
யேத்தொடு வீசியே வரி லடர்ந்த படலம் மோர் நான்கும் பின்னே
நாசமே யில்லை தீரும் நாட்டிச் சர்த்திகமு மாமே.

36. கார் குழல் மானே கேளாய் காரகப் படலமோடு
கூர் விழி மந்தமாகும் மதி மாங்கிஷப் படலங் கூசு
மோர் பசி விழிப் படக்கி தொன்றிவை மூன்மந் தர்னே
நேரில்லாய் சாத்திகந் தானே குண நீகழ்த்தக் கேளே.

37. ஆக படலம் ஏழுக்கு சாத்திக படலம் நாலுக்கும் பேர்
சதைப் படலம் ரெத்தப் படலம் நீர்ப் படலம் வரிப் படலம் ஆக நாலில்
சதைப் படலத்தின் குணம் தெளிவுறு கருப்பிருள்ளே சிவந்து நின்றுநந்தி நேர்வாம்
விளியடைத்துள்ள திப்படலை விளரித்திடுமே யாகில்
யளியுறு குழலாயது சதைப் படல மென்று மொளிவதே உறு வேதத்தின் மொறைமை
-யை அறிந்து கொள்ளே.

இரத்தப் படலத்தின் குணம்:-

38. கரித்திடும் குமறும் கார்தும் கனத்திடு மெத்த வீங்கும்
யெரித்திடும் கண்ணில் லெங்கும் மிரத்தமாம் யெழுந்து காட்டும்
நெரித்திடும் புருவம் நெத்தி பிடருச்சி மிகவே குத்து
மிரத்தமாம் படல மென்று மியம்பினரியம் பிறரே.

39. நீர்ப் படலத்தின் குணம்:-

சாலவே சிரத்தில் குத்தி காயும் நீர் விழுந்து காட்டும்
மூலமாம் கருப்பின் மீது முகில் போல் மயக்கமுண்டாம்
மாலவே விளியிலே அப்பி நீர் மிகுந்து வீழும்
நாலமா முனிவன் சொன்ன நயன நீர் படலமாமே.

40. வரி விளிச்சி படலத்தின் குணம்:-

கரு விழியதனின் மீது வரம் போல வந்து காட்டும்
மலியே பரந்து குத்தி யளன்று நொந்தறத்தும் கண்டாய்
முருக்க வீழ் குழலிருளே மேல் விளி புகைச்சலுண்டாம்
வருவதும் யேதோ வென்றில் வரு வெரும் படலம் மர்மே.

சாத்திக நாலும் முற்றும்.

அசாத்திய மூன்றின் பெயர்:-

41. கரு நாகப் படலத்தின் குணம்:

நேத்திரந் தனுவே போல யியல் நிறம் பலதும் முண்டாம்
அந்தரத்தை நாளும் வருத்திட குத்தி நோவாம்
சிந்து நீர் யிருந்து காட்டி தெரு விளி உத்தங் கண்டாய்
கற்றவார் குழலிருளே கருநாகப் படலமாமே.

ஆதி மாங்கிஉ படலத்தின் குணம்:-

42. உளர்ச்சியின் சதையே போல கருவிழிய் தனிற் றுங்
கச்சலும் பிடியும் முண்டாம் மறிந்து நீர் யிருந்த விரும்.
[illegible]ச்சிடும் விளி நல்லாளே திர[illegible]ர் நெறியை வாங்கும்.
மாச்சத்தின் குணங்கள் கண்டாய் ஆதி மாங்கிஉப் படலமாமே.

43. பசு விளிப் படலத்தின் குணம்:-.

வசையுறு கருப்பிருள்ளே மருதகம் போன்று காட்டி
தசை படர்ந்திடியும் நீரும் தலைது போல காந்தும்
யிசையவே ஒளியும் மந்தம் மிக் குணம் கண்டவாறே
பசையுறு அசாத்தியத்தின் பசு விழிப் படலமாமே.

அசாத்தியத்தின் குணம் முற்றும்.

படலத்துக்கு மருந்து வகை:-

44. சீனக் காரம் ஒரு களஞ்சு சிவந்த நாவி அரைக் களஞ்சு
மாவே அவிழும் பணவிடை போல் மத்தித்தி தலைப் பொடியாக்கி
தேனுர் முலைப்பால் தனிக் கலக்கி பத்தனத்தின் விழியிளெழுக்க
போனுர் ராகந் தவங் கெட்டிடிகள் பொருந்த தோடிப் போய் விடுமே.

படலத்துக்கு நெய் உள்ளுக்கு:-

45. நெத்தை சிப்பி நவியும் நீரும் சரி கட்டி
உறு நல் சீரகம் அதிமதுரத்தோடு தேவதாரமுடன்
நறிய சீனக் காரமுடன் நாட்டு முருங்கை பூ நீரும்
குறையா யிதனை கட்டி வெந்து குளிதாதாரை கொருகவே.

படலத்துக்கு பிறவடை:-

46. அருதகி யெட் புசந்த அகில் வில்வம் அரத்தையோடு
உரியதோர் மதிரம் தாரம் மொடன் வருங் கரியின் பல்லும்
அருவயர் முலைப்பால் விட்டு அ ரத்தவின் கலந்து காச்சி
தெளிவிளி சுத்தில் தேய்க்க திங்கத்திட யோடிப் போமே.

யிலைக்கு லெச்சை:-

47. யிலையது மார்குதாகில் யியன் மொழி மடங்க லென்றும்
நவையுற கருவியாலே நடு நரம்பறிந்து ரெண்டு
யவை யிரண்டு தனில் மீது கொதித்தேரும் லெச்சை செய்ய
சவையுறு முனிவர் சொன்ன தாரனை அறிந்து கொள்ளே.

குமுதய மூன்மக்கும் பேர்:-

48. அறிவு செய் தேரு நாளும் அளந்தவே புண்ணதாக்கி
குறியுற முன்பு சொன்ன மருந்தொடு தாரை கொள்ள
மருவில்லா விளியிருள்ளே வந்துற் படலம் போகும்
நறை கமழ் குழலிருளே நாடி நீ அறிந்து கொள்ளே.

படலம் முற்றும்.

குமுதை மூன்றுக்கும் பேர் குணம்:-

49. கூறிய குமுதை மூன்றின் பேர் குணம் கூறக் கேளாய்
ஈறு செங்கிளமொடு தெளி தரு குமுதை மற்றும்
மீறவேன் குமுதை மூன்றின் வெம்புருக்கு முதம் யொன்றும்
மாறிடு மரத்கம் ரெண்டும் ~~நி~~ சாத்தியமாகுந்தானே.

50. செங்குமுதத்தின் குணம்:-

சிவந்திடும் குமுதயத்தின் செய குணம் மதனைக் கேளாய்
உலர்ந்த நற் கருப்பின் மீதே யுற்பல மாலா வொடலுண்டாம்
வளர்ந்த நல்முடி யதனில் வந்திடு சந்து நீரும்
தளன்றள யெரிக்கு மருத்தம் ஆதின் குறி அறிந்து கொள்ளே.

51. ~~குதய-டீக்கம்-பேர்-குணம்:-~~

<u>கருங் குமுதத்தின் குணம்:-</u>

கேள்க்கவே குமுதயத்தின் குணமக்கக் கூறக் கேளாய்
தெளி கருவிளியின் மீதே செறிந்திடுங் குவ லை போல
அள்ளிலை வேற் அண் மார்தே அரவொன்று விதனமுண்டாம்
நள்ளிருள் போல மருஞ் சந்த்திக மென்று நாடே.

<u>வெண் குமுதத்தின் குணம்:-</u>

52. மீது வெண் குமுதயத்தின் குணமதை விளம்பக் கேளாய்.
சீறிடும் பஞ்சு போலே சிதறிடும் புள்ளியாகும்
வீறெனக் கொதிக்கு சித்தி வேதிலை மிகவு முண்டாம்.
மாறிடா திடிக்குஞ் டீட்ச மமுங்கிடுஞ் சாத்திக மென்றே.

<u>யிவைக்கு கொதாந்தி யுண்டை:-</u>

53. ஆவின் பல்லது லை, நன்றுயாம்பலப் பூ நீரை வார்த்து
மேவி நீ யரைத்து வட்டாய் விளம்பு நாற்பது நாள் சென்று
கவு வெண் சால்லெம்பு கொட்டக் கோரோசனை யிந்துப்பு
தாவு பொன் வெள்ளி கஞ்சா வேரொடு அரிசு தந்தம்.

<u>சுக்கிறன் சகல நோவுக்கும் கல்வில் பிறவிடை:-</u>

54. அரத்தை சந்தனம் அவின் குக்கில் காசுக் கட்டி தேவதாரம், அகில் கருப்புக் கட்டி
கடுக்காய் தானிக்காய் வித்து கோழி முட்டைத் தோடு சுக்கு வளப் புத்து சிற்றரத்தை
சிறுதேக்கு சாதிக்காய், கற்கடக சிங்கி, சீனக்காரம், விளாம்பிசின், கோட்டம்,
செவ்வள்ளிக் கொடி, கடுபிடி காணம் யிவை சமன் எருமிச்சம் பழச் சாற்ச வெள்ளம்
காடி தெளிவில் விட்டரைத்து பிறவிடை போட

சொல்லிய சீனக் காரம் துலங்கு மோரிதளின் சீலம்
நல்ல சாறனை வேர் சந்த நவில் திரி எனையின் வித்து
யல்லியங் கோதை நல்லாய் வேரொன்று களஞ்சாகக் கட்டி
யல்லுசம் பிரசச் சாற்றுலரைத் தெரு பொழுது பின்னே.

55. பின்னே பன்னீரிலுலே பிதற வாயரைத்துத் தானருட்டி
கண்ணே செங்குமுதங்கள் கருதும் பேய் படலங் காயங்கள்
பண்ணேய்கள் பிரமெல்லாம் பதறிடு முலைப் பாலிட்டு
சொன்னேம் நீ மியுரைத்துப் போடச் சோதியாய் விளங்குந்தானே.

56. இவைக்கு பொடி நரிசெவி மருந்து சீனக் காரம் சொல்லிய மருந்து முறை
முருக வைத்தோட்டின் மீதே வெந்தத்தையுட் னெடுத்து மிகுதவாய்
நறுக்கிக் கொண்டு விளம்பிய குமுதயத்தில் யொரு திலை யளவு பத்து
போது யருந்திட யோடிப் போமே.

<u>இவைக்கு வெண்ணெய் குழம்பு:-</u>

57. ~~கடலை-நரை~~
கடல் நுரை கருசசங்கு கருதிடும் மரிச சத்தே
மடவறு முத்தமேறும் வருமாவின் வெண்ணை கட்டி
யடர் குளியம் பியிலிட்டு யரைத் தொன்று சாமஞ் சென்று
விடர் செய்யுங் குமுதை யத்தில் லெழுதி யியம்பிருரே.

குமுதயத்தின் குணம் முற்றும்.

58. விளி யெழு குமுதத் தாழும் வேருள்ள வியர் தியர்வும்
தெளிவிளியி னுள்ளே செரிந்திடும் நீரிலும்
முளியறு மயக்க முண்டாம் முந்திடு மூன்று ரோகம்
யளியுறு குளலாய் கேளாய் சாத்திக மென்று மாமே.

<u>யிதுக்கு ரெட்சை:-</u>

59. காக்கையின் காலைப் போலுங் குருவியைக் கறுக்கக் காச்சி
நோக்கி நீறுதலின் மீதே நள்ளிடு பேர் நரம்பில்
தாங்கிலை பிடரி ரோம சாதிக்க யிமையின் மீது
வீங்கும் பேர் முலையிருளே விளியது பிறக்குந் தானே.

60. தாளமாய வைத்தனத்தி சங்கொடு யிஞ்சின் தர்தம் மானதோர் தார செஞ்
சந்தனமொடு கடுக்காயஞ்சு யீன மின் முலைப்பாலே விட்டங் கரைத்த பின்
கூட்டிக் காச்சே.

விளியுந் தலவகை முற்றும்.

**

<u>நெரிசல் முன்சக்கும் பேர்:-</u>

61. கண்டிராட்டினத்தி நாயுங் கடுகிய மருந்திலும்
மூன்று சிவப்பிலும் மொழுங்கிய நீரிலும்
திண்மமாய் நீரிலண்ட்ரனதின் பேர் செப்பக் கேளாய்
மெள்ளில் நீர் நெரியல் சோரை யுட்டின நெரியலன்றே.

62. இதற்கு பெயர் உட்டின நெரியல். நீர் நெரியல், சுரோணித நெரியல் ஆக மூன்றில் உட்டின நெரியல் குணம்.

உட்டின நெரியல் தானே யுருண்டெழும் வேர்க்க காட்டும்
மட்டு நீர் நெரிசல் தானும் மயர் குளி தெள்ளி வடிவு போல்
கட்டமாம் ரத்தத்தாலே கனக்கிடும் நெரிசல் தானே
மட்டவிழ் குழலாய் மஞ்சாற வரவு தானே.

சுரோணித நெரியல் குணம்:-

63. குருதியின் நெரிசல் தானே யசாத்தியமென்று கூறந்
தெரியிரு நெரிசலுக்கு செய மருந்ததனைக் கேளாய்.
யுருகிய நறு நெய் தன்னில் யூரிஇல் முருங்கைப் பூவும்.
சீனக் காரமும் அவிழவ் கூட்டே.

64. கூட்டி நீ கொதிக்க வைத்து குறித்தொரு பொழுது தாரை
நாட்டமாய் விட்டவர்றே நவின்றிடும் நெரிசல் நோவு
மீட்டிவும் குத்தலுஞ் சுடு மிகுதியும் போமே யென்று
கேட்டிடு முன்னோர் சொன்ன கீர்த்தியை யறிந்து கொள்ளே.

நெரிசல் முற்றும்.

வரி முன்னக்கும் பேர்:-

65. கட்கரி விழியின் மீதே கொண்டெழும் வரியின் செய்கை
நீரிலிமை யிருள்ளே நிகழ்த்திடு வடவிலும்
வார் சொரிவைகிலே செறிந்தாலும்
நேர வெரி முன்னண்டா மிக்குணங்களை நிகழ்த்தக் கேளே.

66. நீர் விரிக் குணங்களானே வெண்மையாய் நெடுகிக் காணுஞ்
சேரிமை வடிவிலே செரிவரிப் பிறவை போல கார் குழல் ...
தேரில் வரியிரு கடையுந் தாவு பரவிய குணங்களெல்லாம் பன்பட விரிந்து கொள்ளே.

யிமை வரிக் குணம்:-

67. சொல்லிவை வடிவினுலே தோன்றிடும் வரியி வீரால்
புல்லிடும் வரியில் ரெண்டும் புகவுங் கால் சாத்திக் காண்க
வொல் உல யிலிரத்தத் தாலே யுறுவரி தீருமென்று.
பலபல நாவுஞ் சொன்றேம் பழமையை யறிந்து கொள்ளே.

இவைக்கு முக்காஞ்சனம் பொடி:-

68. விளம்பும் நல் முத்தந் தன்னை நுணுக்கி வெள்ளாட்டின் பாலில்
வளம் பெற நாளி விட்டு வற்றச் சிவக்கவே காச்சிக் கொண்டு
துளம்பு சம்பீரச் சாற்றில் அரைத்தடை பிடித்துலத்தி
விளம்பு நல் சட்டி தன்னில் மீதில் வேக தெரிந்து கொள்ளே.

69. கொள் நிறம் வெண்மையாலும் கூறவேன் கலத்திலிட்டு
கண்ணுற சங்கிலுலே சார மத்தித்துக் கொண்டு
திண்ணமா யெழும் போது சேர்ந்திடும் வரிச் சிவம்பு
கண்ணிடை நில்லாதோடும் கருதி நீ யறிந்து கொள்ளே.

7Ø. வரியின் குண முற்றும்.

70. அள்ளிஉல நெடுவேல் கண்ணாய் சுக்கிரனுக்கும் பேர் கேளா
யொள்ளிய மணியின் மீதேயுறவவ விரண சுக்கிரன்
தெள்ளிய விழியின் சுத்தும் கனத்திடு முகந்து
போருள்ளது கண்டால் நண்டுக் கண் சுக்கிர னென்று வோதே.

பூளி விளிங்கிச் சுக்கிரன் குணம்:-

71. ஒவிய கருவிழிக் கீழ் வரியிமை யொள்ளிதாக மேலும்
வெருக்கி போல பூளி தெரியாதே மூடும்
வேதிஉன மிகுதியர்க யெரித்திடு மிடியு மாறு
தீதஉன பூளி விழுங்கிச் சுக்கிரனென்ன லாமே.

72. வெளுத்த சுக்கிரன் குணம்:-

நடுவிழி பக்கத்தின் மேல் நனி பனிப்புளி போலுந்திக்
கடு மணல் போலே காந்லுந் தோன்றிடு மெளிச்சி பொட்டுக்
கடவுரு சோசி போலக் கருவிழி மறைத்துக் காட்டு
மிடரு வியாதி தானே வெளுத்த சுக்கிரன் தானென்றே.

73. அனல் சுக்கிரன் குணம்:-

பானலங் கனலிருள்ளே பகர் கருவிழியை விட்டுத்
தான மெல் மேலதாக தணல் போலே கர்ந்து
யூனமா யடியண்டாகு மொள்ளியதனல் போல் தோன்று
தெள்ளிய குளபிலாய் கேளாய் யனல் சுக்கிர னென்னலாமே.

74. <u>வறணச் சுக்கிரன் குணம்:-</u>

செப்பிய ரோகம் யாதின் செய்குணம் மரிந்து கொண்டு
கப்பிய சாத்தியங்கள் சாத்திய முரைக்கக் கேளாய்
ஒள்ளிய மணியின் மீதே யுறு வெழும் பிறனு சுக்கிரன்
கப்பிய கறுத்த சுக்கிரன் மணியினை விழுங்கித் தானே.

75. ஆகிய மூன்றுந் தானே யசாத்திய மென்னலாகும்
மாகிய வெள்ளைச் சுக்கிரன் வருங் கனல் சுக்கிரன் ரெண்டும்
வேகமே தீருஞ் சாத்தியம் விளம்பலாகும்
கோகையே யதற்குச் செய்ய மருந்தினைச் சொல்லக் கேளே.

<u>உள் வேதினைக்கு ஒழுக்கு நெய்:-</u>

76. நறு நெய்யுழக்கு அதிமதுரம் நல்ல சந்த தாரமுடன்
யுறு வெப்புலா வேருடனே யோதந் திரிபலை யிந்துப்பு
சிறு வெள்ளாட்டின் செவி யிரதம் சிறந்த நத்தை சிப்பி யூச்சி
வெள்ளம் பெற நவச்சீரகந்தான் கட்டி பேணித் தாரை தாரொழுக்கே.

77. <u>இவைக்கு பிறவிடை:-</u>

இரும்பது வேகக் காச்சி யெலுமிச்சம் பழநீர் விட்டு
யுரம் பெறக் கடுக்காய் சுக்கு யிவையி னீராலுரைத்து
நிரம்பவே நெத்தி தன்னில் சுத்தியே வுளையப் பூச
யாம் பெற மன்றும் நீருமனதுறும் நீரும் போமே.

78. <u>யிவைக்கு ஒழுக்குப் பொடி:-</u>

சீனக் காரமதை நன்றாய் திரளப் பொரித்து முக்கூறு
மானே நல் சீரகம் வினைதற்குப் பாதி வடி தாவி
தானரைத்தை வெட்டொன்றுகதாய் முலைப் பாலதனிலிட்டு
மானே யதைத் தாரொழுக்க வருந்து பிடிகள் மாய்ந்திடுமே.

79. <u>இவைக்கு சுகநேத்திராதி யுண்டை:-</u>

கனகங் களஞ்சு வங்க மிரு களஞ்சுடன் முனியுஞ் சீனக் கார மறு களஞ்சு சேர்
பீத ரோகணி முக்களஞ்சு துத்தம் நால் களஞ்சு
துரியங் களஞ்சு முனியுஞ் சீனக் கார மறு களஞ்சு சொரித மூலமுமே
நனியும் பன்றித்தோ டெட்டுக் களஞ்சு சுரிப்பல் நாலைந்தே.

80. கலைமின் கொம்பன்னீர் களஞ்சு கார மைத்தோடா யாறு
நலமா மதிரம் பன்னிரண்டு நவிலும் தாரபதின்மூன்று
கூறு கூவுஞ் சாவல் நெஞ்செலும்பு கட்டி ரண்டு முலைப்பால்
சொல்லவே கேள் நீ பதினறு சோதி பதினறு கட்டே.

81. கட்டி யரை நீ சம்பீரப் பளத்திலஞ் சாறரேழு நாள்
கொடுப்பை யிடிஞ் சானதி லெழுப்பு இள்நீர் வெள்ளந்தான் பிறகு
நாட்டமுடனே யரைத்துருட்டி நாரி முலைப் பாலுரைத் தெழுத
வாட்டமுறு சுக்கிரன் படலம் மயக்கந் காய மாறிடுமே.

82. கற்பூராதிப் பொடி பச்சைக் கற்பூரம் பீதரோகணி பகருந் து
த்தம் நச்சிடு அரிசிந்துப்புரா கொடு சோதி பீரென்
துக்கிடுங் கோழி முட்டை தோடு காக்கணத்தின் மூலம்
வச்ச வோரிகளின் மூலம் வளர் வெண் சாறணை வேர் சீதை.

83. சிறுகீரை வேரொன்று சேர முக்களஞ்சு கட்டி
யுறமிலிமிச்சஞ் சாற்றிலரைத் துண்டை ஓட்டின் மீதில்
மறுபடி வைத்தெரித்து பொடி செய்து மானே கேளாய்
நறுகிய விழியில் வியாதி தனிலிடத் தீருந் தானே.

84. <u>இவைக்கு றெட்சை:-</u>

விரணமே யில்லாதாகில் மெய்யிது யறியச் சொன்னேன்
யறிவு செய் பொய்க் கண் மேலு மணி நதல் நரம்பின் மீதங்
குறியுற றெட்சை செய்து குறித்து முன் சொல் மருந்து
நெறியுடன் செய்யும் போது சுக்கிரனீங்கிப் போமே.

85. <u>திமிர் தோஷம் திமிர மெழுக்கும் பேர்:-</u>

வெள்ளெழுத்து மாலைக் கண்ணுறு வட்சிக் திமிரம் மந்தார திமிரம்
நீர்க் கிரமாம் பின்னிருய் திமிர மேமின் அனக்கிலி யியம்பக் கேளாய்
மன்னிய விழி மயக்கம் வெள்ளெழுத்தோடு மாலை
பின்னு மோர் சிரத்தில் மூள வறட்சை செய் பித்த மீறி
துன்னிய கெற்ப வாய்வு வெள் சாத்திக மாகு மென்றே.

86. தெளிவுள்ளே வொளிவாய் திற்குந் தீங்கில் உலை முப்ப தென்னில்
பொளிவுறப் புகைந்து சற்றே யொதங்கிடு நாற்பத்தஞ்சில்
வெளியுற யிருளதாகு மெய்யன் பத்தேழ தனில்
வரிவுற யிலதா மொன்று ஈலக்க ரெண்டு தானே.

87\. என்பது முப்பத்தேழு வயதுக்கு மேல் வெள்ளெழுத்து நாற்பத்தஞ்சில் மாத்ரம்
என்பது நாற்பத்தஞ்சுக்கு மேலுண்டாவது நாம திமிரமாம் என்றறியவும்.

<u>வெள்ளெழுத்தின் குணம் :-</u>

88\. கூர் விழி மணியினுள்ளே குளம்பு நல்முகவே போலே
கார் விளந் கோங்கி நிற்குங் காண்பது மஞ்சள் பேராலாம்
வார் முலை மானே கேளாய் வளாகவ தென்னலாகுங்
சீர் குண வெள்ளெழுத்தின் செய் குண முரைக்கலாமே.

88\. <u>மந்தார திமிரத்தின் குணம் :-</u>

சேர் கருமணியின் மீதே செறிந்திடும் பஞ்சு போல
கூரிருள் நேரமானால் குளப்பியே வலைப்பு முண்டாம்
சீரொடு சாமஞ் சென்றால் தெளிவுற மேதோ வென்னில்
வார் முலை மானே கேளாய் மாதாகி பிரமாமே.

89\. மூளையில் பித்தம் நின்று முதிரமே வறச்சி யாலும்
நாளிலே விழியு மந்த மன்வரம் புளைந்து குத்துங் கண்டாய்
யீளையு நருமாகுதிக் குணம் பொகக் கண்டால்
வாளை வென்றிடுங் கண்ணுளே வரட்சி யாந் திமிரமாமே.

<u>நீர்த் திமிரத்தின் குணம் :-</u>

90\. கபமது யமுத மீது கதித்து நீர் மிகுதியாகுந்
நவிழு முக்கடைத்து யன்று நசித்தும் பின் புண்ணே யாகும்
யிலை யிரு பிறமுங் குத்துங் கூர் விழி புகைச்சலுண்டா
மிலை யினில் நீர்த் திமிர மென்றது யறிந்து பாரே.

<u>இலைக்கு ரெட்டிகுதிக் குளம்பு :-</u>

91\. ஆவின் பாலுரி யிந்துப்பரைப் பலமதிலிட்டு
மேவியே சுவறக் காச்சி மேவிடு மருந்து கொளாய்
தாரவு வெங்கலத்தின் தீராவு தலையோடு சங்கு காரம்
நீவிரைந்தோர் களஞ்சு திகழ்ந்து மா வெண்ணை கூட்டே.

92\. கூட்டி யரைத்துப் பணவிடை நீ குறித்து நாளெழுது
யிட்டுந் திமிரம் படலமுடனே வியாதி தீரு மென
கெட்டே செய்யு முனி யுரைத்த கிரிகைப் படியே செய்வீரால்
நாட்டந் துலங்கி மென வாயுள் வேதம் நவிலுங் கிறிகை யிதே.

<u>கருவைக்கு பச்சை தாம்பூராதி யுண்டை :-</u>

93\. படிகம் பாரில் மடல் துத்தம் பஞ்ச லோகந் திராவுடனே
கடிய கரியின் பல் வெளம்பமுடலில் சோதி நீற்றுக்கல்
திடலிலாமை தோடதனை சிரத் தேர்டிதனின் மூல்முடன்
திடலில் முதலைப் பல் தேற்றுன் சிறுகீரை வேர் காஞ்சனமே.

94\. மேவுஞ் சீனக் காரமுடன் மிக்க பீத ரோகணியுங்
கவுஞ் சாவல் நெஞ்செலும்பு குலமும் பீரஞ் சுரன் கடல் நுரையு
மாவின் பல்லுங் கலைங் கொம்புயாக வோரொன்றோர் களஞ்சு
பாவுந் துருசு பதின் களஞ்சு பரிந்து இருமிச்சம் பழச்சாறே.

95\. சாற்றிலேழு நாளரைத்து தளங்குன் கோழி முட்டை வெண் கருவில்
நீற்றிலரைத்து குளிகையது நீளாதரவு குறையாமல்
மூற்றங் கோலஞ்சுளிய வுறவை முனிந்தே யுருட்டிக் கொண்டதனை
நீற்ற முலைப் பால் தோனய்யில் லெழுதக் திமிரம் நீங்கிடுமே.

திமிர முற்றும். <u>பூமூன்றின் குணம்.</u>

96\. பூவையே பூ மூன்றென்று புகலும் பேரதன்னைக் கேளாய்
தாவி சூரி யினமுந் தளவேமும் வியாதி யாவ
மேவிய நீரிலும் விளியிடை மூன்று ரோகம்
கூவிய வானியுந்தல் குளம்பிய புகைப் பூ மூன்றே.

97\. மூன்றில் லானியுந்தல் சாத்திக மென்பூர் மூன்றோர்
யூனறி வெண் புகைப் பூ வொன்று மொளியு மென்றுணர்ந்து சொள் நீ
கான்றெழு பூ மூன்றுக்கு கருதிய குணத்தைக் கண்டு
சார்ந்திடு மருந்து தன்னை சாற்றக் கேள் தகவில் மின்னே.

98\. <u>இலைக்கு தாம்பூராதிக் குளிகை :-</u>

தந்தியின் மீது தன்னை யிடித்துப் பொடித்து தானதிலே
யந்தஞ் செறிந்த புளியாரை யதனைக் கூட்டி யரைத்து வட்டாய்
முந்த மறையோர் மொழிந்தபடி நிழு மண்டலமே தான் கிடந்தால்
கெந்தஞ் செறிந்த குழலாரே கருதி யரைக்கும்படி காணீரே.

99\. காணீர் துத்தம் களஞ்சுடனே கனத்த செம்பீரைப் பொடியு
மூனி யரைக்கு மது ஒளிசம் பீரச் சாற்றிலுல்
பேனி யரைத்து விழி யெழுத பேறும் சுரனச் சுக்கிரனும்
மானிப் பூவு மகிலுண்டாம் அரிய நோவும் நாடாதே.

100. <u>இலைக்குப் பச்சை யுண்டை</u> :-

சங்குதலை யோடு யோரி தரின் தாமரை மூலம் வான் மேவுந்
திங்கள் போன்ற நீற்றுக் கல் சிறந்த சோதி கமட னென்பு
பொங்கும் மக்கன் களஞ்சுடனே பொரியுந் துரி சோரரைக் களஞ்சு
தங்கு சிறச்சம்பீர பளச் சாற்றுலரைத்து குளிகை செய்யே.

101. குளிகை திரட்டும் படிய தனில் குட மண்டச் சலம் வாங்கி
நெகிழ அரைத்து வுண்டை தன்னி நீளாதரவு குறையாமல்
சுளியா யிருக்க யிரு புறமுந் தோகை யனையார் முலைப்பாலில்
பிழிய யெழுது நயன மதில் பெருந் திமிரம் போய் விடுமே.

<u>இலைக்கு சந்தனாதி யுண்டை</u> :-

102. நல் சந்தனம் மயில் செஞ்சந்தனம் நவிலதி மதுர மந்தாரம்
வைத்த வோரிதளின் மூலம் வளர் பிச்சி யிருப்பு கோட்டம்
பச்சிலை மீது ரோகணி பகர் சீனக் காரந் துத்தம்
மெச்சிடும் புழுகு கோரோசிகை முத்தக் காசு தானே.

103. தாவு கோரைக்கு வதிரஞ் சாத்திர பேதி கன்றைமே
விந்து யிருபத்தொன்பம் விளம்ப வொன்றிலை களஞ்சு
பூவையே முலைப் பால் செந்தெங்கிள நீர்த் தன்னி புகலும் பன்னீர்
நீ விரைந்தரைத்த வுண்டை யெழுதிடத் திமிரம் நீக்கும்.

<u>குந்த ரோக நிதானம்</u> :-

104. குறித்திடுங் குந்த மூன்றின் குறி குணங் கேளாய்
யுறுத்திய சதையா மொன்று திரமொன்றுட னீரொன்று
மறுத்திடும் ரோக மூன்றும் சாத்திகமானே கேளாய்
செறித்திடு மணியை விட்டு திரண்டெழுஞ் சதை நீர் தீரும்.

105. தள்ளியதாம் போலெழுந்த யுதிரத்தின் இரசந் தன்னைத்
தள்ளிடுஞ் சாத்திக மென்று சதை நீராங் குந்தந் தீர
யலலை நெடுவேல் கண்ணாய் மலை பீதரோகணி துத்தந்
துள்ளொலி மருந்திரேடு மருசு நல்ச் சீனக் காரம்.

106. கடல் நுரை சங்கு சோதிக் கடுகு மொன்பது மருந்து
யடலிலே நந்திப் புலி னீரிலரைத்து வட்டடாய்
வட்வரை போலெழுந்த வல்லியா முலைப்பால் தன்னில்
உடனுரைத்திடுமே தானுங் குந்தமு மோடிப் போமே.

கருவிழியில் தோஉடம் முற்றும்.

இதில் சாத்திகம் 22. அசாத்திகம் உ௩. வெள்ளை விழியில் தோஉடம் உரு-க்கும் பேர் அரி யெழுச்சி விரணெழுச்சி, குவை யெழுச்சி, நீரெழுச்சி, உந்த லெழுச்சி ஆக ரு சதைப் படத்தி இரத்தப் படத்தி வரிப் படத்தில் ஆ.௩ துளி நெரிசல் யுந்து நெரிசல் விரண நெரிசல் ஆக ௩ சதைப் புத்து அனல் புத்து ஆக .உ நீர்க் குமிளி மாங்கிஉடச் குமிளி இரத்தக் குமிளி ஆக ௩ வெள்ளை வரி நீல வரி சுரோணித வரி ஆக.௩ ஆக உருக்கு.அசக்கியம்.

<u>வாக்கியம்</u> :-

107. மின்னிய வெள்ளை தன்னில் மேவு நோய் யிருபதுக்கு
மூன்று மோர் குறி குணங்கள் மொழிந்திடு மருந்து ரெட்சை
யன்னதின் செய்கை தன்னை யாயுர் வேதத்தோரே
பன்னு நல் தமிழால் முன்னோர் பரிந்திவை யறிந்து கொள்ளே.

<u>இதின் பேர்</u> :-

108. சொல்லிய யெழுச்சி யஞ்சும் துலங்கிய படத்தி மூன்றுமாக
நாலஞ்சு தோஉடப் பேர் கேள் வல்லிய யெழுச்சி யஞ்சின்
குணத்தினை விளம்பக் கேளே.

109. தோன்றிய வரி யெழுச்சி சுண்டு மொன்றுண்டு காட்டு
மூன்றிய இலை யெழுச்சி யுழுந்து போலவே தானாகும்
யான்றி நீர் ரெழுச்சி தேன் நெய்யம்பினில் துளி போலாமே.

110. ஆகு மந்தெழுச்சி தானெய்யன் றெழும் பருத்திக் காய் போல்
தோகையே யெழுச்சி யஞ்சிற் றென்று முந் தெழுச்சி தானும்
வேகமாம் விரணெழுச்சி ரெண்டுமே மீளா தென்ன
நாதமா முனிவன் சொன்ன நயனத்தின் விதியி தென்றே.

111. ஓங்கிய வரி யெழுச்சியோடு நீரெழுச்சி தானும்
வீங்கிய குவை யெழுச்சி மூன்றுமே சாத்திய மென்ன
யாங்க விக் குணங்களெல்லா மடவிலே யறிந்து கொண்டு
பூங்கொடிய தர்ச்சை செய்ய மருந்தினைப் புகலக் கேளே.

112. <u>இலைக்கு ஒழுக்கு மருந்து</u> :-

திரிகடுகு தேக்கரான் கொட்டை தெள்ளி சீனக் காரந் துத்த
முறு மருந்தாறு மொக்க யொன்றிக்கச் சமன் நுணுக்கி
கருகு வெப்புலாச் சாக்கில் அரைத்து நீ தெளித்துக் காச்சி
மறுபடி விழியொழுக்கு வேதினை மாய்ந்து போமே.

113.

113\. வெண் ணையில் வெள்ளிந்துப்பு மேவுதில் சீரகங்கள்
நன்றுறக் கூட்டிக் கொண்டு நற் கொதி சோக்கில் வைத்து
யொன்னிடத்துனியி லிட்டு யொழுக்கிடத் தாரையாகக்
கண்ணிடை யெழுச்சி ரோகங் கடுகியே யோடுந் தானே.

114\. <u>இலைக்கு பிறவிடை</u>:-

பழகிய காடிநீரால் பழம் புளியதில் கரைத்து யிளகிய
யவினிந்துப்பு யிட்டதை யினிதாய்க் காச்சிப்
பழைய நீராகத் தும்புங் கண்ணிடை வளையப் பூச
யழலென விழி யெழுச்சி யடி வலி யகலப் போமே.

115\. <u>இலைக்கு ரெம்கை</u>:-

புள்ளடி கருவி தன்னை யனத்தி நீ புருவத்தின் மேல்
துள்ளிடை வைத்தனத்தித் தோன்றிட வருந்தேமு நாள்
யுள்ளதுக் களித்த வாறே யென்னையால் புன்னை யாக்கிக்
கொள் வை நீ விழி யெழுச்சி குலை குலைந்தோடிப் போமே.

எழுச்சி முற்றும்.

--

<u>படர்த்தி மூன்றின் குணம்</u>:-

116\. விளம்பிய சதைப் படர்த்தி மெக்கெனப் பிடித்துக் காட்டும்
வளம் பட வரிப் படர்த்தி வலையென வுலைந்து காட்டும்
மிளங் கிளை மின்னே சோரிப் படர்த்தியே மிக் குளம்பும்
மிளங் கொளி குணங்கள் தன்னை வரி யொன்றுஞ் சாத்தியமாமே.

<u>அதற்கஞ்சனப் பொடி</u>:-

117\. சீந்தி தண்டு நல்க் கடுக்காய் தேற்றன் கொட்டை காக்கணம் வேர்
போந்த கொடிவேலி சிறுகீரை புகலோரிதளின்
மூலமுடன் யாய்ந்தோ ரொன்று சமன் கூட்டி யரை நீர்
பழைய காடி தன்னில் யேந்து முலைப்பால் துரிசு துத்த மினிய சீனக் காரமுமே.

118\. மேவு மவின் சுண்ணம்புக் கல் மிக்கய மலை சோதி சங்கு
பாவும் மருந்து முக்களஞ்சு பக ரசம் பீரப் பளச் சாக்கால்
தாவி யரைத்து யடையாக்கித் தளவி லெரித்து நுணுக்கியதைக
கோவித் தெழுந்த படர்த்தி யிதிலிடவே குணமாங் கண்டீரே.

119\. <u>நெரிசல் மூன்றின் குணம்</u>:-

முளியுந்தல் விரண மூன்றுஞ் சொல்லிய நெரிசல் மூன்று
மொளிவது மூன்று மாறு மொளிந்திடு மருந்து கேளாய்
தெளிந்து நறு நெய்யிலிந்து திரிகடுகு துரிசு துத்த
மணியுறு குரைய கேளாய் கூட்டி நீ காரை கோரே.

<u>இலைக்கு ஒழுக்கு மருந்து</u>:-

120\. சீனக்காரம் முக்களஞ்சு செறியு மிந்துப்பரைக் களஞ்சு
பாலை துருசு கால்க் களஞ்சு பகர் கற்பூரம் பணவிடை கொள்
தேனே வெருப்பித் தான் நுணுக்கி செய்ய முலைப்பால் தனில்க் கலக்கு
மானே யனத்தி விழி யொழுக்க வருத்தும் நெரிசல் மாய்ந்திடுமே.

நெறிசல் முற்றும்.

<u>புத்தின் மூன்றின் குணம்</u>:-

121\. அன்னமே சதையின் புத்து யரும்பு நீர்ப் புத்திரோடு
வன்னமே யரிளின் புத்து வருத்திடும் ரோக மூன்று
முன்னே யரைத்த மாங்கிஉூப் புத்து நீர் மூன்று புத்து
யன்னவே சாத்தியங்கள் யனலொடு சாத்திகமாமே.

122\. சதை வளர்ந்தெழுந்த புத்து தடித்திடும் ரெத்தம் போன்று
பதையும் நீர்ப்புத்தின் செய்கை பரிந்து வெண் குளி போலாம்
வதனமாம் மணலின் புத்து விம்பம் போன்றெழுந்து காட்டும்
கதை யுணர்ந்ததுக்குச் செய்யும் மருந்தினை யறிந்து கொள்ளே.

<u>இலைக்கு அசாரயஞ்சனம் பொடி</u>:-

123\. உமரிச் சாரம் நவட்சாரம் யுற நல் துரிசு மடந் துத்தம்
நமரி சீனக் காரமுடன் நயந்துஞ் சமனுய்க் களஞ்ச கொண்டு
குமற வரை நீ சம்பீரப் பளத்திலரைத்து யடையாக்கி
யமுத மொழியே யோட்டினில் வைத்தன்பாய் வெருக்கப் புடம் வைய்யே.

124\. வைய்யே யெடுத்து வேக வைத்தில் வைத்து நுணுக்கி விழி செய்து
செய்யே மருந்து திடனுக நீருமெனவே செப்பயுற்றேன்
மெய்யே சொன்னேன் யெள்ளவு விழியி லெழுந்த புத்ததனில்
வைய்யே கரைந்து சாந்தம் வரும் வகையாச் சொன்னேன் சொன்னேனே.

16.4.64.

125. சுரோணித வரி இலைக்கு வாக்கியம்:-

மின்னனாய் வெள்ளை தன்னில் மேவு நோய்யிருபதுக்கு
மூன்றுமோர் குறி குணங்கள் மொளிந்திடு மருந்து ரெட்டை
யன்னதின் செய்கை தன்னையா யுற வேக மிக்க
தொய்யும் படலம் வரிச்சி சிகப்புத் தோன்று மெழுச்சிப் புதைத்திலைகள்
செய்யுமானே யிவை தீர்ந்திட மாமுனிவர் சொன்னாரே.

126. இவையது மாருதாசி லியலது யறியச் சொன்னோம்
நவையில் லாமத்தின் புலின் நடுவில்லி யளவு செம்பு
யவை முனையதி லெழுந்தி யளவொடு போட்டதற்கு
மை விழி யெழுந்த புத்தில் ஒரித்தொரு புதைய வைய்யே.

127. யெந்திலை மின்னே கேளா யெழு நாளளவு செய்யும் சாந்தமாம்
மருந்து கோளாய் சாறனை வேரிந்தப்புச் சேர்ந்திரு மஞ்சள்
அத்தம் அரிசிலி மந்தோடைந்தும் காய்ந்திடா தளவில்
வெந்து கவிலையின் வெண்ணை கூட்டே.

128. கூட்டி நீ யரைத்துக் கொண்டு கரிலோரதனை தண்டிலே
வாட்டமாங் கண்ணினுளே வார்ந்திடும் புண்ணில் லவக்கப்
கேட்ட போதோடு மென்று கிளி மொழி யுன்மயாள் சீஉதன்
நாட்டமாய் யிரைக்க யுண்மை நவின்றனர் முனிவர் தானே.

புத்தின் குணம் முற்றும்.

129. சொன்ன குமுளி மூன்றதோ வென்னில் வடியும் நீர்க் குமிளி
ரெத்த மாங்கிஉ மென்று மூன்று மடவிலே யறிந்து கொண்டு
யசாத்திய மாங்கிஉ மக்க மடரில் உல யாகும்.
நித்தமேகு மென்றியம்பினரே.

130. நாரியே நீரினலே நயந் தெழுந் தொப்பளந் தான்
கூரி செங்கதிர்ப் பழம் போல் குமிளிக்கும் ரெத்தத் தாலே
சேருமே கொப்புளந்தானே செங்குன்றின் வடிவதாகும்.
பார் சதைக் கொப்புளந்தான் பதைத் தெழுந் தருமையாமே.

இலைக்கு லவணக் குழம்பு:-

131. இந்துப்பு அருகு அத்த மெழுகடல் நுரை ரோகணி
முந்த நல்ச் சீனக்காரம் மௌளியு நல் வெண்ணை
கூட்டி நந்திறல் களஞ்ச திட்டு நெய்ய மத்தித்துக் கொண்டு
வந்தறுகு முளிக் கிட்டால் ஒளிந்திடு மென்பர் முன்னோர்.

குமுளி மூன்றின் குணம் முற்றும்.

**

வரி மூன்றின் குணம்:-

132. அம்புய வரிலின் மாதே வரியதின் குணத்தைக் கேளாய்
பண்பு வெண் வரியா மென்று பகர் நில வரியா மென்றும்
வெம்பிய ரெத்த மொன்று விளம்பிய மூன்று ரோகம்
நம்பி நீ யறிவை நீல வரியொன்றுஞ் சாத்திகமாமே.

133. விளம் வெண் வரியின் செய்கை மீனுஞ் சீலா பொருசல் போலாந்
தளங்கிய ரத்தத் தாலே சார வரி சிவப்புத் தாமென்றுளங்
கொள் நீ யதற்குச் செய்ய மருந்தினை யுரைப்பக் கேளாய்.

இலைக்கு குழம்பு:-

134. அரிசியினை சம்பீரப் பழத் தண்ணீரைத் தனக்க விட்டு
யெரியொரு சாமஞ் சென்றல் லெடுத்து மத்தித்துக் கொண்டு
பெருகு வெண் கலத்திலிட்டுப் பேணி நீ யுற வரைந்து
வரியினில் லெள்ளின் தண்டில் வைத்திட மாசி போமே.

வெள்ளி முளியில் தோஉதம் முற்றும்.

**

135. மயில் தோளம் பதினாறுக்கும் பேர்:-

நீர்ப் பிலவம், அமரப் புலவம், குட்டப் புலவம் ஆக 3 இமைத் தடிப்பு யினிக் கண் முடமயிர் நீர்ப் பரப்ப ரோகம், ரெத்தப் பரப்ப ரோக மாங்கிஉப் பரப்ப ரோகம் ஆக 3 நீர்க் கழலை இரத்தக் கழலை, சதைக் கழலை ஆக 3, நீர்ப் பாச்சல் சத்துக் குலைவு, யிமைப் புழுக் கடி, யிமை யரசி ஆக 4 ஆக 16

பிலப மூன்றில் நீர் பிலவத்தின் குணம்:-

மெல்லிய யிமையி லூர்ந்து விழுந்து நீர் மிகவே யாகி
கல்லெனக் கனத்து விம்மக் கண் சுற்றும் புலவ முச்சி
சில்லென யிடித்து நோவுநந் திமிரத்திடு மிகவே யுண்டாம்
வல்லென்று முலையாய் சொன்னேன் வருந்த நீர்ப் பில்லந்தானே.

அமர புல்லத்தின் குணம்:-

136. சொல்லிய யிமையிள்ளே சோகி போல் சதையுந் தன்றிப்
புல்லிடு மௌளி மயங்கிப் பெருக நீர் வடித்துக் கட்டி

யொல்ல யிமை யறிந்தங்கிள முள முறமே யாகில்
அல்லியங் கோதை நல்லாய் மாமுடிப்பில்லமாமே.

குடப் பில்லத்தின் குணம் :-

137. யிமை யிடிப் புருவ முத்தி யிலங்கிய நீரு மாறி
யமை பசு நரம்பு ஒன்றியது கனத்திடுமே யாகில்
குமுதமா மொழியினுளே. குடப்பில்லம் மறிந்து கொள்ளே.

138. யிமை நீர்ப் பில்லந் தானே யசாத்திய மென்னலாகும்
நகையுறுபில்லத்துக்கு நவில் மருந்ததனைக் கேளாய்
சவை யுறு சீதை வேருஞ் சாறணை வேரு மொக்க
யவை சிறுகீரை வேருங் காக்கணம் வேருமாமே.

139. ஆகு மோரிதனின் வேருமிவை யொன்றோர் பலமே கூட்டி
நீ விரைந்தாறு கிங்கள் காடி நீர் தன்னிலிட்டுப் பூவையே
நறுக்கிப் போட்டு புகல சும்பீரச் சாற்றால்
மேவு நல் மடலின் முத்தம் வேருக்குச் சமமாய்க் கூட்டே.

140. கூட்டி நீ யரைத்து வட்டாய் குலவு மோர் பாண்டத்திட்டு
நாட்டமாய் யெரித்தெடுத்துப் போட்டு நீர் யிமையிலிட்டால்
யீட்டமாய்ப் புல்லங் காய்மிவை நவில் வரிச் சிகப்பு
வாட்டமாங் கண் கண்ணிலுளே நீர்ப் பில்லமாய்ந்து போமே.

அமரப் பில்லத்துக்கு ரெட்சை :-

141. உள்ளி மஞ்சந் தனி வளர்ந்து நடிக் கொடுப்பாயு மாறல்
ஒள்ளிய கருவியாலே யுந்திய சதையை நீ விக்குள்ளிடுங் குருதி
போக்கி திரிகடுகு பொடியைத் தூவி
மெள்ளவே தேய்த்து நாள் மூன்றதற்குப் பின் மருந்து கொள்ளே.

142. வெள்ளைக் கடுக்காய் வித்தைப் போக்கி வறுத்து நுணுக்கிச் சொல் மருந்து
தள்ளுந் தந்த மிந்துப்பு அருசு நுணுக்கி பொடியாக்கி
யுள்ள கடுக்காய் பொடியாக்கி யிரத்த பல்ல மதனிலிட
யள்ளியிடப் போம் மா மென்றேயா யுள் வேத முரைப்பதுவே.

இவைக்குப் பொடி :-

143. சொல்லிய மருந்திலாறு தத்தமே பல மொன்றதை நுணுக்கி
முல்லை நகையா யாவின் பால் முளங்க நாளி யதிலிட்டு
மெல்லவே யெரித்துச் சாமம் விளம்பு சம்பீரச் சாற்றாலரைத்து
புல்லு மடையைச் சட்டியில் வைப் புனலாய் வெறுக்கப் பொடியாக்கிக.

144. செய்யே யெடுத்துப் புல்ல மதில் சேற யரை மண்டல மிடவே
தொய்யுஞ் சதைகள் படலமுடன் தோன்று தோடிப் போமென்று
வய்யறுமையாள் தாமுரைக்க யதிய பிரமாக் கோதிலதை
வியயக் கமலோன் தாமுரைக்க வேத முனிவருரைத்தனனே.

145. குடப் புலத்தின் குணம் :-

இயம்பிய குடப் பில்லந் தானுரைத்த செய் குணமேதோ வென்னில்
தயங்கி மை மூடியுள்ளே சனித்திடும் நாங்கிள் போல
வயங்கி மை நடித்து விம்மி வடிவு நீர்த்துவு மாறுத்
தியங்கிடத் தடித்து மூடித் திமிரத்திடுங் குணத்தைக் கேளே.

146. இல்லமே கிறிகை யிரு விரல் தன்னைக் கொண்டு
யிமைங் முள்ள தோல் கீறிக் கொண்டு விரலிய நெட்டி
போலே விரைந் தெழு மதனை வாங்கிப் பரவியே வெண்ணை நெய்
பால் பதம் பெற ஒற்று மென்றார்..

147. பதம் பெற வாத்திப் பின்னே பச்சைக் கற்பூர மிட்டு
யிதம் பெற நெய்யில் சீலை யிளகாமல் முட்டிருக் கால்
சுகம் பெறவே நீயு மங்கே குள நெய் பூசு வீரால் யிதம் பெற
யெட்டு நாறு மிப்படிச் செய்ய தென்றே.

148. செய்தது பின்னும் நீயும் திரிக்டுகு பொடிகள் தன்னால்
மெய்யது சேர்த்தால்ப் போலே மகிழ்ந்து நீ யிமையிற்
தேய்த்து கைய் வனம் புளியைக் காச்சிக் கண்ணிமை வளையப் பூசி
மெய்யிது யறியச் சொன்னேம் பில்ல நோய் விரைந்து போமே.

இவைக்கு மிதியலாத்தித் தயிலம் :-

149. செய்யு மிளகு ரெண்டு படி நுணுக்கிச் சீலை தனில்க் கொட்டித்
தொய்யுந் தண்ணீரிரு குறுணி கலங்க விட்டு. நாலுபடி
பய்யக் காச்சி வடித்ததிலே. பகருங். கையான் பாலின நீர்.
உய்யு மோரிலை நாளியுடன் யுடனே நல்ல. குறுந் தொட்டி.

150. தாவு மொன்பது பலமிடித்து தண்ணீர் பதக்கு விட்டதனை
மேவு ரெண்டு படியாக்கி மின்னேயுடன் கலந்து
பாவுந் தார மின மொன்று பலமே யிடித்துப் பொடித்ததனைத்
தாவிப் பதத்தில் தான் வடித்து முகப் பில்லந் தோன்றுதே:

151. இவைக்கு ரெட்சை:-

குறித்திடும் புருவ மய்யங் குலை பிடரி வைய்யில் மின்னே
நெறி படப் பொடியினாலே நேர் நரம்பறிந்து கொண்டு
யுறுதிட ரெட்சை செய்ய யுலம்பவே புண்ணை தாக்கி
செறிந்திடும் விளியினாலே யுல்ல நோய் தீருந் திண்ணம்.

152. பூளைத் தடிப்பின் குணம் 80:

வரி பரந்த கண்ணில் பரந்த திகமாகி வெய்ய நீர்த் தளும்பி விம்மித் திமித்தது
விரும்பிப் பாய
வுய்யவே விளி தான் மெத்த கனக்கி லொன்டொடியே கேளாய்
செய்யிமைத் தடிப்பு மெத்த யசாத்திக மென்று செப்பே.

153. இவைக்கு திரிபலாதி யெண்ணை:-

திரிபலை வேங்கை காசு செய்ய கூவிளை வேர் சீந்தி
நறுவிய சித்தமுட்டி நன்னாரி வேராமிச்சு யுறு
யுறு வெட்டி மிளகு தான்றி யமுக்கிரா வேர் மின்னே
யுறுவிய மருந்தோ ரொன்று யீராறு பலமும் பாலே.

154. ஒக்கவே தறித்திடித்து ஒன்றினால் குறுணி நீரில்
புக்கியே யெட்டொன்றதாக்கி வடித்தெண்ணைக் குப்பொருந்த தாளி
தக்க நீர் கய்யான் சாறு சாதவேலி கொடுப்ப சங்கு
மிக்க சாம்பிருமத்து வெத்திலை தேத்தான் நெல்லி.

155. இவை யொன்றுக்குச் சாறு நாளி யெண்ணையினுடன் கலந்து
சுவை பெறு மதிரங் கோட்டஞ் சுக்கொடு தேவதாரம்
நவையுறு நாகப்பூவும் நாங்கிள மேலமாஞ்சி
சவையுறு சாதிபத்திரி சந்தனம் கிராம்பு தானே.

156. கச்சோலங் கார்கோலோடு கருளும் வெப்பாலை வங்கம்
வச்ச ஒரொன்று முன்ற களஞ்சு தான் மானே நீயும்
வெச்சென யிடித்து னுவி பதத்தினால் வெந்த யெண்ணை
யிச்சையாய் முழுகுவோர்க்கு யிமைத் தடி போகுங் காணே.

இவைக்கு அத்தாஞ்சனப் பொடி:-

157. சீனக் காரம் அருசு துத்தம் செய்ய நிமளை மனோசிலையுந்
தேனுத் தெடுத்த சம்பிரச் சாற்றாலரைத்து வட்டாக்கிச்
கானக் குழலே சட்டியில் வைத் தனலா யெரித்து வெருத்து தென்றால்
யுருத்தே விழி தனிலெழுத யிமையின் தடிப்பு ஓடுமே.

158. இளியக் கண்ணின் குணம்:-

கூரிமை விளிம்பு தானுங் கொழு கொழுத்ததில் நீரொட்டி
பூரிடும் புண்ணதாகி யொடுவது மாறுதாகும் பார் விழி திறக்கில்
கூசும் பலயிட விதனமாகும் வார் முலை மானே கேளாய் யிளிசக் கண் சாத்திக
மாமே.

இவைக்கு நவச்சாரக் குழம்பு:-

159. நவசாரங் களஞ்சிந்துப்பு நவில் அருசது நன்றாய்
சுவை பெறு வெண்ணை கூட்டிச் சுணங்கு வெண் கல்வத்திலிட்டு
யவை யிவைச் சங்கினாலே யரைத்து மத்தித்துக் கொண்டு
யிவை யிவை விழிக் கருந்த யியம்பினேன் மது செய்வாயே.

இளிய கண் முற்றும்.

--

முடமயிரின் குணம்:-

160. பொருந்திடு மின மறிந்து நீரினால் புண்ணே யாகில்
சரிந்திடும் ரோமமுள்ளே சார்ந்தது குத்தி நோவாந்
தெரிந்திடு மணி வெருத்து திமிரமே சேருங் கண்டாய்
யருந்ததி யிலவு ரோகம் சாத்திக மிக் குணந்தான்.

161. இதுக்கு கருவி செய்வது:-

காய்ந்திடும் ரோம மூல மொழுக்கினைத் தவறு நோக்கி
யெந்தி மேல் மதித்துக் கொண்டங் கெள்ளின் சதையை நீவி
வாய்ந்திட வேரினால வளைந்து மேலிமையில் மானே
சேர்ந்திட யெடுத்துக் காடி தீரு மென்றுரைத்தார் முன்னோர்.

162. இவைக்கு ரெட்சை:-

அமுத்திடு மூல ரோமம் மதினளவில் கரு
கறுத்திடும் விழியினாலே திருந்வள்ளில் வளைந்த கம்பி
குறித்தே யனத்திக் கொண்டு கூரினம் விளியின் வேகம்
அழுத்திவை தீருமென்று மாதவன் அருளிச் செய்தார்.

163. அமுத்திடு மூல ரோம யிங்கு வாதிருளம்பு சோமனாதி முக்களஞ்சு
அருசு களஞ்சு இவை ரெண்டு நாமே சொன்னோம் வெதுப்பி யிதை
நல்ல வெண்ணை தனிலிட்டு சாமமரைத்து முட ரோம சாமி மையில்
யெள்ளளவு முலையார் முலையார் (முடிவு சரியாகயில்லை)

****

சு.ச:16.4.64. முற்றும்.